

„Aki nincs velem, az ellenem van, ugyanis aki nem gyűjt velem, az szétszór.”

Nem tagadom, az általam képviselt gondolatok, vélemények jelentős része (ha nem egésze) nem saját gondolat. Talán életkori sajátosság, talán a személyiségem az oka (bár az is lehet, hogy valójában mások is így működnek), véleményformálás előtt szeretek utánanézni, -olvasni minden kérdésnek, hiszen mások talán már messzebb jutottak a gondolkodásban, mint én. Így amikor elolvastam a kiemelt részt: *„Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, szétszór”*, a különböző evangélium-magyarzatoktól az előző rendszer hírhedt vezetőjéig bezárólag sokféle értelmezés eszembe jutott. Úgy tűnik, a legtöbb értelmezés ide lyukad ki: Van, aki Jézussal van, és van, aki ellene. Vannak barátok és vannak ellenségek. Vannak jók és vannak rosszak. Van az egyik oldal, és van a másik oldal. Ha ellankad az ember figyelme, egészen úgy tűnhet, mintha Jézus demagóg leegyszerűsítéssel egyrészt a saját személyét használná viszonyítási pontként a köré szerveződő kultusz erősítése érdekében, másrészt kirekesztőnek hat a „vele” és az „ellene” cselekvők éles szembeállítás.

Csakhogy ezt ugyanaz a Jézus mondta, aki ezt tanította: *„Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért, hogy [így] fiaivá váljatok mennyei Atyátoknak, mivel ő [olyan, aki] fölkelte napját gonoszokra és jókra, és esőt küld igazaknak és igaztalanoknak”* (Mt 5,44-45). Ez a Jézus határozottan elutasítja saját személyének piedesztálra emelését. Ez a Jézus barátainak tekintette a társadalom által megtűrt, perifériára szorult embereket. Tehát nem engedem lankadni a figyelmemet, és nekifutok még egyszer ennek az igeszakasznak. Mondanivaló szempontjából a második tagmondat érződik hangsúlyosabbnak, az *„aki nincs velem, ellenem van”* rész inkább a későbbiek felütésének, bevezetésének hangzik, amelyet kiegészít, teljessé tesz az azt követő rész. Nem fenyegetés vagy figyelmeztetés ez a mondat, hanem kijelentő mód. A Jóisten szándékát legjobban ismerő Jézus egyszerű logikát használva „levezeti”, hogy aki nem az ő útját, ügyét követi, és nem építi Isten országát a Földön, az nem a Jóisten szándéka szerint cselekszik, tehát szétdobál, szétszór.

Vajon ez a kiragadott mondat valami ködös általánosság? Hogyan tudom ezt a saját életemre vonatkoztatni? Minden egyes percben döntések sokaságát hozom meg. Néha jól döntök, néha rosszul. Kicsit olyan ez, mint a kettes számrendszer. Lehetek nulla, de lehetek egy is. Ha nullát döntök, akkor nem gyűjtök. Ha az egyet választom, azzal már lehet számolni. Az egész életem ezeknek az egyeseknek és nullásoknak a sokasága, és az a cél, hogy az átlagom az egyet közelítse. A következő pillanatban melyiket választom?

Bajnok Katalin, Budapest